

Janne Hirvasvuopion puheenvuoro metsämarssilla

Rakkaat metsien ystävät, ihana nähdä että meitä on täällä tänään näin runsaslukuisesti!

Olen hirvas-lasse aila antero janne, janne Hirvasvuopio. Sateenkaarisaamelainen ympäristöaktivisti. On kunnia seistä teidän rinnallanne puolustamassa Suomen ja Saamenmaan metsiä!

Näyttäkää pääseekö meistä metsien ystäväistä ääntä!!

Tiedän saamelaisena menetyksen taakan. Se, mikä on kerran lopullisesti menetetty, ei koskaan tule takaisin. Ennen pohjoisten metsien valtavia hakkuita sukuni kylän vuotson aluetta piirittivät koskemattomat muinaiset mäntymetsät ja korkeat kuusikot, jotka olivat nähneet lukemattomien sukupolvien vaeltamisen Saamenmaan ikaikaisilla kivieliöillä. Rikas ja ainutlaatuinen maa antoi kaiken mitä ihminen elääkseen tarvitsi.

En nähnyt niitä koskaan, sillä nämä metsät oli hakattu ja jäljelle jäänyt luonto peittyi tekoaltaiden alle kauan ennen syntymääni. Lokan ja porttipahdan tekoaltaiden alle jäi lukemattomien saamelaisperheiden koteja, mutta kotinsa menettivät myös lukemattomat eliölajit. Altain alle jäi myös harvinainen Posoaapa, joka oli koko Euroopan suurin suomaa ja porojen tärkeä laidunmaa.

Kun vesi nousi, puiden rungot peittyivät vangittujen vesien alle. Näiden puiden latvukset jäivät pystyyn muistuttamaan siitä, mitä joskus oli. Tekoaltaiden pohjassa lymyävät edelleen näiden metsien muiston kuiskaus.

Vanhan saamelaisen sanonnan mukaan ihmisen ei pidä ottaa enempää, kuin mitä tarvitsee. Nykyihminen näyttää nohtaneen tämän. Hakkuut kiihtyvät tuhoisaa vauhtia joka puolella, pala palalta. Saamenmaalla nämä hakkuuaukeat ennallistuvat erittäin hitaasti, eivätkä välttämättä koskaan. Porolle hakkuuaukea on autiomaa. Mutta samalla hakkuuaukea on autiomaa kaikelle elämälle, Helsingistä Hettaan.

Suomessa metsää kaatuu nopeammin kuin sitä kasvaa. Yhä nuoremmat puut päätyvät sellukattiloihin ja sahoille. Metsäteollisuus ottaa aina vain enemmän ja enemmän ja enemmän! Tällä hetkellä luonnonsuojelua tehdään metsäteollisuuden eikä luonnon ehdoilla. Perusvireenä säilyy se vääristynyt ajatus, jossa suojelutasoja pidetään niin minimaalisina, etteivät metsistä saatavat rahavirrat vähene tippaakaan. Metsäteollisuus ei otettaan hellitä, vaan hakkuihin vaaditaan entistä enemmän ja yhä nuorempia metsiä.

Taloustmetsistä on tullut kelvottomia elinympäristöjä lukuisille metsälajeille, jotka eivät yksinkertaisesti pärjää ihmisen rautaisten koneiden tärväämissä metsissä. Koska taloustmetsiä, surkeita elinympäristöjä, on niin paljon, se vaikuttaa myös suojeltuihin luonnonmetsiin. Nykyiset suojelualueet eivät riitä ylläpitämään elinvoimaisia metsien kasvi- ja eläinkantoja. Kun köyhä ja elinympäristönä surkea taloustmetsäala laajenee, sen vaikutukset kumpuavat suojelualueiden luonnonmetsiin. Ja kun muuta metsää ei löydy, ne kuolevat ja häviävät ja elämä hupenee aivan kaikkialta.

Ekologisen Romahduksen hetket ovat pian käsissämme, ellemme lähde kapinaan elämän puolesta!

Niin kauan kuin nöyryämme hiljaisesti metsäkadon edessä, metsälajit vähenevät vähä vähältä, yksi toisensa jälkeen. Metsät muuttuvat elottomiksi rääuseiköiksi samalla kun ihmisen aiheuttama ilmastokriisi tekee maailmastamme elinkelvottoman paikan elää.

Ja Ilmastokriisin torjumisen yhtälö on häkellyttävän yksinkertainen. Päästöjä on pienennettävä ja hiilinieluja suurennettava. On uskomatonta, ettei päättäjillä näytä olevan ällä näin yksinkertaisen yhtälön ratkaisemiseksi.

Saamenmaa ja siellä asuvat saamelaiset kohtaavat ilmastonmuutoksen seuraukset ensimmäisenä ja pahimmin. Koemme jo nyt vaikutukset kielissämmme, elinkeinoissamme ja perinteisillä alueillamme. Ilmasto lämpenee kaksi kertaa nopeammin arktisilla alueilla. Perinteiseen saamelaiseen elämäntapaan kuuluu yhteys luontoon ja sen suojeleminen. Me saamelaiset olemme asuneet luonnossa ja luonnosta ikiajoista lähtien. Perinteisiimme kuuluu, että luontoa kunnioitetaan ja siltä otetaan vain se, mitä tarvitaan.

Aiomme käyttää kaikki mahdolliset keinot puolustaessamme olemassaoloamme elämänvastaisia hankkeita vastaan.

Kaikilla päättäjillä pitäisi olla selkeä käsitys, että maapallon lämpenemisen pysäyttäminen puoleentoista tai edes kahteen asteeseen voidaan saavuttaa vain hyvin nopeilla, laajoilla ja voimakkailla kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksillä. Tämä vaatii kiireesti hiilinielujen kasvattamista, siis metsäluonnon säilyttämistä.

Tällä menolla tavoitetta ei saavuteta. Metsät pitää saada taas kasvamaan vähintäänkin entisiin mittoihinsa. Nyt päätöksentekijöiden on todettava, missä meni pieleen, ja korjattava tilanne, sillä aika tiimalasissa on käymässä loppuun.

Alkuperäiskansat suojelevat 80 prosenttia maailman biodiversiteetistä. Kolmannes maailman maaperän hiilestä on pohjoisilla soilla ja turvemilla sekä vanhoissa metsissä. Meidän on vaadittava näiden metsien hakkuiden lopettamista, ja että ne suojellaan lopullisesti.

Metsät ja luonto eivät voi puolustaa itseään, joten meidän on tehtävä se itse. Taistelumme metsien puolesta ei ole päättynyt.

Siksi olen täällä kaikkien teidän kanssa. Yrittäkseni suojella sitä, mitä vielä on jäljellä. Sillä se ala vähenee vähenemistään ympäriltämme.

Nyt ei ole kuitenkaan epätoivon aika. Jos saamelaiset voivat jotakin suomalaisille opettaa on se, että mitä lähemmäs tavoitteitamme lähestymme, sitä enemmän meitä vastustetaan.

On meidän aika näyttää tänään täällä metsämarssilla, että luonto ei ole yksin. Me emme nöyry lopullisen menetyksen edessä. Näytetään päättäjille metsämarssilla, että luonto ja metsät ei ole yksin. **NÄYTETÄÄN ETTÄ ME SEISOMME METSIEN TAKANA VIIMEISEEN ASTI.**